

foreflaaet folgt, 3,200 i Kontorhold, 300, som siden ville fremkomme ved Bevilling paa Finantsloven efter de anflaaede Portoudgifter, 260 og 6,200 i Rekognitionsprocenter og Oppebørsel af Brandhjælpspenge, 194 i Stempelafgift, 300 efter Ministerens Forslag for Reiser til Helsingør samt de til Frederiksborg Amtstue overgaaede Skovkassererprocenter for tredie Skovkassererdistrikt, beregnet her i Ministerens Skrivelse til 1,323 Kr. Naar vi lægge dette sammen, faae vi ud deraf 12,197 Kr. og dette vil, efter hvad der her foreligger, være at forbruge af det gamle Embedes Indtægter til Bestyrelse af det nye efter den foreflaaede Ordning, og i disse 12,197 Kr. er der ikke regnet nogen Lønning til Amtsforvalteren i Frederiksborg. Selv om den nuværende var velvillig nok til at overtage Arbeidet uden Bederlag, er det imidlertid en Selvfølge, at, naar der kommer en ny, maa hans Lønning sættes betydeligt op af Hensyn til, at han ogsaa overtager de Forretninger, her er Tale om. Naar jeg nu stiller mig lige over for dette Tal, 12,197 Kr., og siger: at alt dette anvendes til den nye Ordning af det gamle Embedes Indtægter, der, som bekendt, ere meget betydeligt større end dem, Folkethinget hidtil er gaaet ind paa, saa veed jeg ikke, at der kan være Tale om at vinde Noget ved denne Ordning i pekuniær Henseende, thi det maa dog aabenbart være muligt endogfaa for et ikke lidet ringere Beløb, naar man samler Lønningen og Arbeidet paa et Sted, at faae det Arbeide udført, der kræves af et af de mindre Amtsforvalterembeder. Ser jeg nu hen til Ordningen, hvad Befolkningens Interesser angaar, saa har Folkethinget staaet paa, at det vilde være bekvemmere for Størstedelen af Amtstuedistriktets Beboere at have samtlige Forretninger i Frederiksborg end i Esrom, der er noget affides liggende, og at det høist kunde have Interesse for et Par Kommuner i et Amt, der vistnok tæller over 40 Kommuner og mellem 60 og 70 Sogne, at beholde Amtstuen deroppe. Nu ser jeg ikke, at man letter Noget for Befolkningen ved dette Forslag, jeg skjønner ikke rettere, end at man gjør det vanskeligere. Den Ordning, der her foreligger, dette halve Resultat, man her er kommen til, gjør det vanskeligere og mere ubekvemt for Befolkningen, end den Ordning, vi vilde have, og end den, som Ministeren vilde have, de to modsatte Forslag, der have været oppe. Finantsministeren har nemlig henvist til, at de administrative Bestemmelser, der ville blive fastsatte ved Delingen af Forretningerne mellem Amtstuen og Filialen, væsentlig vilde være af samme Beskaffenhed som de, der ere trufne med Hensyn til Amtstuerne i Maribo og Filialen i Nykjøbing eller omvendt, og som findes i Ministerialtildende A for 1874, Sp. 61, men der vil man dog se, at Beboerne vilde let komme til i mange Tilfælde at maatte søge efter det, de ønske udført paa Amt-

stuen, paa to Steder, det kan let blive en saadan Blanding af Forretninger for de Vedkommende, at de ikke saa let kunne hitte Rede deri, og Stundom maa det, naar de ville have en Attest, foregives søge den hos Filialen, men først maatte rekvirere den og atter komme igjen at hente den. Med Hensyn til Ind- og Udbetalinger er der vel bestemt, at naar Vedkommende i Forveien melde det til Amtstuen, saa kunne de faae Ret til at indbetale deres Skatter paa Amtstuen i Stedet for ved Filialen, det kan altsaa gøres af en enkelt og af forskellige Sogne, de kunne vælge derimellem. Men der er en anden Bestemmelse, saasom at alle Udbetalinger for Statskassen, Domænerne, Amtsfonden og Brandkasserne kunne ske ved Skovkassereren, naar Ordren er udfærdiget saaledes, at den kan tilstilles ham og er tilstillet ham, saa at Beløbet derefter ikke kan udbetales andetsteds og altsaa navnlig ikke ved Amtstuen. Komme nu disse Vedkommende og ville have de Penge, som de skulle hente, paa Filialen, saa kan det meget godt hændes, paa Grund af Forretninger og Deslige, at vedkommende Filialbestyrer ikke har faaet disse Udgiftsordrer meddelt, saaledes at han maa være nødt til at sige til Vedkommende: Kom igjen en anden Dag. Med Hensyn til Matrikelprotokoller, Partkornsattester til Brug ved Udstykninger og forskellige af den Slags Attester, hvortil der skal bruges Hovedbøger, skulle Vedkommende henvende sig til Amtstuen derom; derimod er der andre Attester, som kunne udstedes af vedkommende Skovkasserer, men det er ogsaa forbundet med Betingelser. Jeg maa derfor paastaa, at denne Blanding med Hensyn til Forretninger, som der vil optaa ved de Herrers Forslag, vil vanskeliggøre Forholdet for Beboerne i Stedet for at gjøre det lettere. Jeg vilde anse det for uheldigt for en stor Del af Distriktets Beboere, om f. Ex. Amtstuen blev absolut bestaaende, idet Strækninger Vest paa og Syd paa i alt Fald have meget lettere ved at komme til Frederiksborg end til Esrom; men Et af To maatte jeg dog for Beboernes Vedkommende hellere fastholde, at der blev en Amtstue — jeg taler her om Beboernes Interesse — paa Esrom, saa at Folk vidste, at de paa dette Sted kunde faae udført Alt, hvad de have at gjøre med Amtstuen og ikke behøvede at gaa feil, enten det nu blev Esrom eller Sillerød, hvorimod de nu kunne komme til at gaa feil paa det ene eller det andet Sted. Indvender man, at det Samme ogsaa tilbørlig kunde siges om andre Distrikter, hvor man har Filialer, tillader jeg mig at svare, at der er Forholdet væsentlig et andet, thi Ringkjøbing og Holslebø ligger langt fra hinanden og ligeledes Maribo og Nykjøbing; om de, der skulle have Attester, for at spare en lang Reise maatte søge dem foregives, kan man forudsætte, da det er deres nærmeste Kjøbstad, men Esrom er et Sted, hvor Ingen ellers har Grinde,